

که زنی سامری به جهت آب کشیدن آمد. عیسی بدو گفت، جرعه‌ای آب به من بنوشان. زیرا شاگردانش به جهت خریدن خوراک به شهر رفته بودند. زن سامری بدو گفت، چگونه تو که یهود هستی از من آب می‌خواهی و حال آنکه زن سامری می‌باشم؟ زیرا که یهود با سامریان معاشرت ندارند. انجیل یوحنا ۴: ۷-۹

در فصل‌های قبل خواندیم که عیسی در اورشلیم و یهودیه بود، معبد را از صرافان و فروشندگان پاک کرد، تعلیم داد و با نیکودیموس ملاقات کرد. محبوبیت عیسی و خدماتش در حال افزایش بود و توجه فریسیان به او جلب شده بود. همین موضوع باعث شد تا عیسی و شاگردانش یهودیه را ترک کنند (۴: ۱-۳). در متن صراحتاً گفته نشده است که چرا آگاهی روز افزون فریسیان از کارهای عیسی، او را وادار کرد که یهودیه را به مقصد جلیل ترک کند، اما با توجه به اینکه او برای انجام اراده پدر آمده بود، مطمئناً این اراده خداوند بود که عیسی در آن زمان از راه سامره به سوی جلیل برود (۴: ۳۴).

عیسی و شاگردانش برای رسیدن به جلیل از سامره که منطقه‌ای بین یهودیه و جلیل بود عبور می‌کنند (۴: ۴). سامره بخشی از پادشاهی شمالی اسرائیل بود که در ۷۲۲ قبل از میلاد به دست امپراطوری آشور افتاد (دوم پادشاهان ۱۷: ۷-۴۱). آشوریان افراد زیادی از قوم اسرائیل را از سرزمین خود دور کرده، به تبعید بردند و فقط تعداد کمی از آنها را در سرزمین خود باقی گذاشتند. آنها اسرائیلیانی را که از پادشاهی شمالی اسیر کرده بودند با مردمانی که از سرزمین‌های دیگر به اسارت گرفته بودند، اسکان دادند. اسرائیلیانی که ازدواج نکرده بودند با این غیریهودیان که بت‌پرست بودند ازدواج کردند و بسیاری از اعمال دینی آنها را پذیرفتند.

آنها با گذشت زمان و در قرن اول میلادی، یک بار دیگر به پرستش خدای اسرائیل روی آوردند. سامری‌ها پنج کتاب تورات را با کمی تغییرات به عنوان کتاب مقدس خود برگزیدند. آنان همچنین عبادتگاهی را به جز معبدی که بر کوه صهیون در یهودیه قرار داشت بر کوهی در سامره ساختند. بنابر همین دلایل، یهودیان قرن اول سامریان را نجس می‌دانستند. این یهودیان که در اجرای قوانین شریعت بسیار سخت‌گیر بودند، منطقه و مردم سامره را چنان ناپاک می‌دانستند که هنگام سفر به جلیل به عوض عبور از راه مستقیمی که از سامره می‌گذشت، یک مسیر دورتر را که از کنار سامره عبور می‌کرد طی می‌کردند. یوحنا می‌نویسد که عیسی کوتاه‌ترین مسیر، یعنی مسیری

را که مستقیماً از سامره می‌گذشت انتخاب کرد. عیسی و شاگردانش حوالی ساعت ششم یعنی در حدود ظهر به شهر سوخار رسیدند و برای استراحت در آنجا توقف کردند (۴:۴ - ۶).

عیسی ملاقات معروفی با زنی سامری در کنار چاهی در شهر سوخار داشت (۴:۷ - ۹). ما در مورد این قسمت طی روزهای آینده بیشتر بحث خواهیم کرد اما امروز به مقایسه زن سامری و مردی که عیسی اخیراً با او صحبت کرده بود یعنی نیکودیموس خواهیم پرداخت (۳:۱ - ۱۵). نیکودیموس یک رهبر قابل احترام در اورشلیم بود ولی آنچه از زن سامری می‌دانیم این است که او از سمت جامعه طرد شده بود. نیکودیموس و این زن کاملاً در نقطه مقابل یکدیگر قرار داشتند و تنها وجه اشتراک آنها نیازشان به عیسای مسیح بود. تفاوت‌های بسیاری بین انسان‌ها وجود دارد اما همه در یک چیز مشترک هستند؛ همه انسان‌ها برای نجات یافتن به مسیح احتیاج دارند.

بعضی اوقات وسوسه می‌شویم تا باور کنیم که برخی افراد به اندازه دیگران به عیسی احتیاج ندارند. به عنوان مثال، ممکن است تصور کنیم افرادی که پول بسیاری کسب می‌کنند نیازی به مسیح ندارند اما عیسی تنها راه نجات است و همه به او احتیاج دارند (یوحنا ۱۴:۶). بیایید مشتاقانه به عیسی متعهد باشیم و او را به همه اعلام کنیم، زیرا همه به مسیح احتیاج دارند.

ای پدر آسمانی از تو خواهش می‌کنم امروز به من حکمت و قوت ببخشی تا در مورد راه نجاتی که به واسطه پسر عیسی فراهم کردی با دیگران صحبت کنم. آمین!

اقتباسی از لیونر مینیستری (Ligonier Ministry)